

Mc 8,1-10

- 8:1 Trong những ngày ấy, lại có một đám rất đông, và họ không có gì ăn, nên Đức Giêsu gọi các môn đệ lại mà nói:
- 8:2 "Thầy chạnh lòng thương đám đông, vì họ ở luôn với Thầy đã ba ngày rồi mà không có gì ăn !
- 8:3 Nếu Thầy giải tán, để họ nhịn đói mà về nhà, thì họ sẽ bị xỉu dọc đường. Trong số đó, lại có những người ở xa đến".
- 8:4 Các môn đệ thưa Người: "Ở đây, trong nơi hoang vắng này, lấy đâu ra bánh cho họ ăn no ?"
- 8:5 Người hỏi các ông: "Anh em có mấy chiếc bánh ?" Các ông đáp: "Thưa có bảy chiếc".
- 8:6 Người truyền cho đám đông ngả lưng xuống đất. Rồi Người cầm lấy bảy chiếc bánh, dâng lời tạ ơn, và bẻ ra, trao cho các môn đệ để các ông dọn ra. Và các ông đã dọn ra cho đám đông.
- 8:7 Các ông cũng có mấy con cá nhỏ. Người đọc lời chúc tụng, rồi bảo các ông dọn cả cá ra.
- 8:8 Đám đông đã ăn và được no nê. Người ta nhặt lấy những mẩu bánh còn thừa: bảy giỏ !
- 8:9 Mà đám đông có khoảng bốn ngàn người. Người giải tán họ.
- 8:10 Lập tức, Đức Giêsu xuống thuyền với các môn đệ và đến miền Đanmanutha.

CHÚA NUÔI SỐNG DÂN NGƯỜI

Đức Giê-su gọi các môn đệ lại và nói “Thầy chạnh lòng thương dân chúng, vì họ ở luôn với Thầy đã ba ngày rồi mà không có gì ăn.” (Mc 8,1b -2)

Suy niệm: “*Chúa chăn nuôi tôi, tôi chẳng thiếu thốn chi... Ngài dọn sẵn cho tôi bữa tiệc...*” Lời Thánh Vịnh 22 trên đây chẳng xa lạ gì đối với dân Ít-ra-en, diễn tả niềm tin vào một Thiên Chúa đầy tình yêu thương đối với dân riêng của Ngài, lời ấy giờ đây được hiện thực cụ thể, bằng xương bằng thịt nơi Đức Giê-su, Đấng Chúa Cha sai đến. Ngài đến để giải thoát con người khỏi tội lỗi và đưa dẫn đến sự sống đời đời, nhưng không vì thế mà Ngài không cảm thương trước những nỗi cùng khổ nhọc nhằn của cuộc sống đời này. Ngài chạnh lòng thương đám đông vì “*đã ba ngày họ không có gì ăn;*” thế rồi, chỉ với vài chiếc bánh và một ít cá nhỏ Ngài cho đoàn dân đang đói được no thỏa, và qua đó, Ngài báo trước tấm bánh trường sinh Ngài sẽ ban cho nhân loại sau này.

Mời Ban: Đẻ là môn đệ của Chúa Ki-tô, chúng ta mang trong mình trái tim của Chúa, một trái tim luôn biết chạnh lòng thương với mọi nỗi khổ cực của tha nhân: biết sẻ chia, cảm thông và góp phần làm vơi đi những khổ đau, khốn khó của anh em mình.

Chia sẻ: Bạn có nhạy bén để nhận thấy và cảm thông những nỗi khốn khó, ngặt nghèo của anh chị em mình không? Và bạn đã làm gì để giúp họ?

Sống Lời Chúa: Đọc kinh “*Thương Người Mười Bốn Mối*” và chọn một việc có thể làm ngay để làm theo kinh đó.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin cho ban con trái tim của Chúa, để con biết chạnh lòng thương như Chúa đã chạnh thương, và xin đổ tràn Thần Khí Chúa trên con, để con có nghị lực làm theo điều mà trái tim của Chúa mách bảo.*